

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Τὸ Ζήσιμο, μωρὲ Μαρῆ, τὸ φίλο τὸν Παρτίδο,
τὸν ἐπροφυλακίσανε κι' ἐπῆγα νὰ τὸν ἴδω
καὶ τὸν ἐθάρουνε πολὺ καὶ τοῦπα, Ζησιμάκη
κι' ἐγὼ τὸ ἐδοκίμασα εὐτῆνος τὸ φαρμάκι
καὶ μ' ἔστειλαν στὴ φυλακὴ τῇ μέρα τ᾽ Ἀναλήψεως
μὲ πέντε χωροφύλακες καὶ μ' ἔνταλμα συλλήψεως
κι' ἄκουα μὲς τὸν ὕπνο μου « φύλακες γρηγορεῖτε. »

Μ.— Τί ἔκαμε ὁ Ζήσιμος; Γιατί κατηγορεῖται;

Γ.— Εἰς τίποτε δὲν ἔπαισε κι' ἀδίκως τὸν καυμένο
μετὰ κακούργων καὶ ληστῶν τὸν ἔχουν κλειδωμένο.
Γιὰ τὰ χονδρά του γράμματα κατεδιώχθη μόνο
δὲν πταίει σ' ἄλλο τίποτα. Γι' αὐτὸ σὲ βεβαιώνω.

Μ.— Ἐγὼ τὸ παραδέχομαι ἀφοῦ μὲ βεβαιώνεις.

Γ.— Εἰς τὸ Φισκάροδο ἦτανε ὁ Ζήσιμος τελώνης
καὶ γιὰ τῆς ἀμαρτίες του, π' ὁ διόλογος νὰ πάρῃ
τοῦ ἐπαρουσιάστηκε κάποιον κανὸ μὲ στάμι.

Τὸ στάμι ἐπροῆρχετο ἀπὸ τῇ Σαλαῶρα,
καὶ στὸ Φισκάροδο ἔφθασε προχωρημένη ὥρα

ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος, ποῦ θὰ στὸν πῶ κατόπιν,
ἐβιαζώτουνε πολὺ νὰ πάῃ στὴν Εὐρώπην,
ὁ Ζήσιμος ἀνέγραψεν ἐπὶ τοῦ διπλοτύπου,
τόσο κοιλὰ περίπου,
καὶ ὅταν ἐμετροῦθηκε κι' εἶδε πῶς ἦταν κι' ἄλλα,
τὰ ἐσημείωσε κι' αὐτὸ μὲ γράμματα μεγάλα.

Αὕτῃ καὶ μόνη βρὲ Μαρῆ, εἰν' ὅλ' ἡ ἱστορία
ποῦ κυνηγοῦν τὸ Ζήσιμο ἐπὶ λευθεμπορείᾳ,
καὶ ἀλλοιώσει πρακτικῶν καὶ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ.
Καὶ μ' ἄλλους λόγους ἔρριξαν στοῦ Ζήσιμου τὴν πλέτῃ,
χωρὶς φειδῶ καμμίαν,
δλόκληρον τὴν Ποινικὴν ἡμῶν Δικονομίαν.
Τὰς παραγράφους στὴ γραμμὴ καὶ τ' ἄρθρα μπαταρία
τοῦ τᾶραψαν τοῦ Ζήσιμου μέσ' τὴν κατηγορία.

Καὶ τ' ἄρθρα ποῦ τᾶγράφανε στὰ λέω ἐπὶ λέξει
τὸ ἔνδεκα, τὸ δώδεκα, τὸ πεντακόσσια ἔξη,
τὸ τριακόσσια τέσσερα, τὸ πεντακόσσια δύο.

Μ.— Ἐγὼ τ' ἀκούω ποῦ τὰ λὲς καὶ μὲ τσακώνει κοῦο!

Γ.— Τὸ ἄρθρον εἰκοσιεννῇ τῆς παραγράφου τρίτης
κι' ἄλλα ποῦ τὸν ἐξάρθρωσαν καὶ θὰ τὸν βρῇ ἀρθρεῖς
Καὶ μὲ τὸ νόμο σύμφωνα τὸν Ἄλφα Κάπα Βῆτα,
τὸν πῆρ' ὁ χωροφύλακας καὶ τὸν ἐπῆε ντρίτα.

Καὶ σ' ἐρωτῶ μωρὲ Μαρῆ
ἐὰν ὁ νοῦς σου τὸ χωρεῖ
πῶς ἕνας ἄνθρωπος χρηστὸς κι' ἐνάρετος καὶ χρήσιμος

ὅπως αὐτοὺς ὁ Ζήσιμος,
θ' ἀποφασίσῃ νὰ χαθῇ κι' ἱσθία νὰ πάρῃ
γιὰ δύο τσουβάλια στάμι.

Κι' ἂν ἄλλοι κλέπτουν διαρκῶς τοῦ κράτους τὴ σακοῦλα,
ὁ Ζήσιμος νὰ εὐρεθῇ νὰν τὰ πλερώσῃ οὐλα;

=

Λαθρέμπορο νὰ βγάλουμε λοιπὸν τὸ Ζησιμάκη,
ἂν ἔγραψε τοὺς ἀριθμοὺς χονδρύτερα λιγάκι;
Τὴ νύχτα ἦρτε τὸ κανὸ ἀπὸ τὴ Σαλαῶρα
καὶ θέλεις νῆχῃ προσοχὴ στὴν πένα τέτοια ὦρα;
Ὁ Ζησιμάκης ἄλλως τε τὸ λέει δημοσίᾳ
πῶς στὸ λιανὸ του δάχτυλο ἔχει παραλυσία,
καὶ βέβαια θὰ ἦτανε τὰ γράμματά του στράμπα
ποῦ τᾶγραψε βιαστικὸς τὴ νύχτα δίχως λάμπα.

=

Τὸ πλοῖο ἦρθε φανερά, μήπως ἐμπῆκε λάθρα
πῶβάλανε τοῦ Ζήσιμου ἓνα κορδόνι ἄρθρα;
Τὸ πλοῖο ἦρθε φανερά σοῦ ἐπαναλαμβάνω
ὑπὸ τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ Πηλάλῃ Τσαλαβάνο,
ἓναν ἀσκήτη Πλαρινὸ μὲ μιὰ ὀργυριὰ μουντάκι
κι' ἴσως αὐτὸ νὰ τρόμαξε τὸ μαῦρο Ζησιμάκη
ποῦ ἐτελώνησε ἀργὰ τὸ στάρι τοῦ Πηλάλῃ
κι' ἐγράφησαν στὰ σκοτεινὰ οἱ ἀριθμοὶ μεγάλοι.

=

Ἀδίκως τὸν ἐβάλανε τὸ Ζήσιμο στὴ χάψη
καὶ κάθε καταδίωξις παρακαλῶ νὰ πάψῃ,
Τελώνηδες καὶ γραμματεῖς καὶ τελωνοφυλάκοι
ἀδίκως ἐσυνήχθησαν κατὰ τοῦ Ζησιμάκη
Νομιζῶ πῶς καὶ σὺ Μαργῇ, αὐτὸ θὰ ὑποδέτῃς.
Μ. — Βεβαίως ἔχουν ἀδικο καθὼς μοῦ τὰ ἐκθέτεις,
κι' ἂν θεωροῦνε ὑποπτον αὐτὸν τὸν Τσαλαβάνο
γιατὶ κρατοῦν τὸ Ζήσιμο δὲν τὸ καταλαμβάνω.

=

Γ. — Οὐδὲν θὰ ἐσυνέβαινε ἂν λίγο πηδὸ μπονόρα
ὁ Τσαλαβάνος ἦρχετο ἀπὸ τὴ Σαλαῶρα.
Κι' ὁ ἀριθμὸς θὰ ἦτανε καλλίτερος γραμμένος
κι' ὁ Ζήσιμος δὲν θάτανε στὸ πέμπτο κλειδωμένος.
Ἔτσι Μαργῇ, καμμιά φορὰ ὁ διάολος τὰ φέρνει
μιά μικρὰ παραδρομὴ στὸ φρέσκο νὰ σὲ στέργῃ
ἐνῶ ἐξ' ἐπαγγέλματος λαθρέμπορος ἂν εἶσαι,
μὲ σχετικὴν ἐνέργειαν παρασημοφορεῖσαι.

=

Στὴ φυλακὴ τὸ Ζήσιμο πῶπῃγα καὶ τὸν εἶδα,
τοῦπα γιατί δὲν σ' ἄρεσε νὰ ζῆς μὲ τὴ σταφίδα
παρὰ ἀμύπηκε στὸ μυαλὸ νὰ κάμῃς τὸν τελώνῃ
νὰ νᾶσαι ὑποκείμενος στοῦ νόμου τὸ προϊόν.

Μιὰ εὐκολία ἔκαμες σ' ἔγαν παραβοκύρη
κι' ἀμέσως ἄρθρα καὶ θεσμοὶ
κι' ὁ νόμος Κάπα Λάμδα Μι,
σὲ κάνουν νοικοκύρη.

=

Τί νὰ σοῦ κάμω Ζήσιμε ἂν ἄδικα πληρώνης.
ἔσὺ τὰ φταῖς ποῦ σ' ἄρεσε νὰ μοῦ γενῆς τελώνης;
μὴν ἔχοντας στὸ γράψιμο εὐχέρεια μεγάλη
καὶ πείρα στὰ διπλότυπα καθὼς τὴν ἔχουν ἄλλοι.
Ἔσὺ μιὰ Τυπαλδέικη εὐγενικὰ βελάδα,
ἐπῆς νὰ διοριστῇς τελώνης στὴν Ἑλλάδα
γιὰ νᾶρχεται μεσάνυχτα τὸ πλοῖο τοῦ Πηλάλῃ
καὶ νὰ σὲ φέρῃ Ζήσιμε, στὸ τωρινὸ τὸ χάλι;

=

Τελώνης πῆγες νὰ γενῆς γιὰ νᾶρχης τὸ μετὰ σου
κι' ἀφοῦ μοῦ λὲς πῶς τρέμουνε κι' ἐλατὰ δάχτυλά σου;
Τελώνης πῆγες νὰ γενῆς μὴν ἔχοντας ιδέα
πῶς ἀποκτῶνται παρ' ἡμῖν τὰ πλούτη τὰ σπονδαῖα;
Τελώνης πῆγες νὰ γενῆς ἀφοῦ δὲν εἶχες πείρα
ποῦ νὰ περνᾷς στὸ στέλεχος καὶ ποῦ νὰ βγάνῃς φύρα;
Ἐγὼ μεγάλως ἀπορῶ, μὰ τὸ Θεὸ σ' ὁμνῶ,
πῶς δὲν ἐκλέψανε καὶ σὲ μ' ὅλο τὸ τελωνεῖο!

=

Κι' ἂν ἔγινες, μὲ συγχωρεῖς, ἐμένα δὲν μὲ μέλλει,
ἀλλὰ δὲν βγάνουν Ζήσιμε, ὅλ' οἱ μπομποῦλοι μέλι.
Τελώνη στὸ Ῥωμέτικο ἂν μ' ἔκαναν ἐμένα,
θᾶχα τοῦλάχιστον ὀκτὼ παράσημα παρμένα.
Σ' ὅ,τι κι' ἂν ἐσημάδενα ἤθελε κἀνω διάνα
καὶ θᾶφτινα τὸ σπῆτι μου μὲ δεκαπέντε πιάνα,
ἀλλὰ ἐσὺ ὁ ἀδαῆς γιὰ νὰ βαδίξῃς ντρίτα,
ἀκοῦς ἀπὰς τὴ θάχῃ σου τὸ νόμο Κάπα Βῆτα.

=

Καὶ τέλος πάντων, βρὲ Μαργῇ, εἰν' ἡ πεποῖθησί μου
πῶς δὲν ὑπάρχει ἐγκλημα στὸ λάθος τοῦ Ζησίμου.
Μ. — Κι' ἐγὼ αὐτὸ σκεπτώμονα προτοῦ νὰ μοῦ μιλήσῃς.
Γ. — Γράψε λοιπὸν τὸ ἔγγραφο γιὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃς.
Ὁ νόμος Κάπα Γάμα Ψι, ὡς τῶς διαλαμβάνει
πῶς εἶπεν ἔγῃ ὁ Μαργῇς μιὰ γνώμη μὲ τὸ Γιάννη,
ἀμέσως βγαίνει ἐντάγμα τῆς ἀποφυλακίσεως
πρὸ πάσης ἀνακρίσεως.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

ΤΟΥ ΔΡΑΠΑΝΟΥ

=

Μέσ' τῆς πανηγύρεως τ' ἀναμπομπουλίκι,
νὰ καὶ τὸ « Ζιζάνιον » μέσ' τὸ γενετίκι.
Τὸν παπᾶ φοβώτουνε μὴν τὸ ἀφορέσῃ,
κι' ἔτρεξε κι' ἐτρύπωσε μέσα στὸ βελέσι.
καὶ χωσμένο ἔδεκε μέσα στὰ καμουφρα,
τὸ γυναικεῖο ἄρωμα διαρκῶς ἐρούφα.

=

Ἐβλεπε κι' ἐλάγκνευε τὰ κορμιά τ' ἀφράτα,
ὅπως τὰ χλωρόφαρα πειρασμένη γάτα,
ἔβλεπε τὰ πρόσωπα τὰ πορνοβερωμένα
τὰ μαλλιά τὰ ξέξανθα τὰ κατσαρωμένα.
Ἐβλεπε τ' ἀκάθαρτο καὶ τὸ πονηρὸ,
τὸ μαλλὶ τὸ ξέξανθο καὶ τὸ κατσαρὸ,
κι' ἀλλήνης τὸ μάγουλο κι' ἀλλήνης τὴ μύτη,
κι' ὅχι τὴν κατάνυξιν τοῦ ἀρχιμανδρίτη.

=

Ἐβλεπε κι' ἐζούλευε κάθε δεσποσύνη,
κι' ἓνα βλέμμα ᾤκνησε γιὰ τὸ Μαριεσίτη
τὸν παπᾶ τὸν ἅγιο π' ὅλο λιβανίζει
καὶ μιλεῖ κομπότα καὶ δεσποσύνζει.

=

Ἐβλεπε μιὰν ὁμορφη φρεσκοπαντρεμένη,
μὲ τοὺς ἀντρεντέδες τῆς ἐνθουσιασμένη
κι' ἄλλη μιὰ καλλίτερη, χήρα ογορομάλλω
πῶφερε τὸ τάμα τῆς γιὰ νὰ βρῇ τὸν ἄλλο.

=

Τὰ βελέσια ἔβλεπε τὸ καιρὸ τ' ἀρκούδι
κι' ὅχι τὸν καυμένο τὸν παπᾶ Λυκούδη
ποῦ γιὰ πανηγύρια ἔχει εἰδικότητα,
εὐλογῶν τὸ πλῆθος καλλιτεχνικώτατα.

=

Ἄκουε πῶλέγανε τὰ γυναικεῖα χεῖλη
ὅλο ζαχαρόλογα νὰν τ' ἀκοῦν οἱ φίλοι
ἄκουε λογάκια γαργαλιστικά
κι' ὅχι τοῦ Κυρίτου τὰ δοξαστικά,
ἄκουε ποικίλους χαριεντισμούς,
κι' ὅχι τοῦ Σωτήρη τοὺς μακαρισμούς,
οὔτε καὶ τοῦ Πηλάκα τὸ κοινωνικὸ,
ποῦ τὸν κοκκινίζει σὰ χεῖμασινικό.

=

Μέσ' τῆς πανηγύρεως τ' ἀναμπομπουλίκι,
νὰ καὶ τὸ « Ζιζάνιον » μέσ' τὸ γενετίκι.
Χώθηκε ὁ διάολος μέσ' τὴν ντουλέτα,
κι' εἶδε τὸ Σπυριδόντιο μὲ τὴν κασελέτα
καὶ εἶδε καὶ τὰ διακὰ τὰ κοῦζα Παράνη,
ποῦ ἂν βρῇ τὸν κλέφτην, ὅχι τὴν θὰν τοῦ κἀνῃ!

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΕΥΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΟΥ

— x x x —

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΣΤΑΤΡΑΚΗΣ

=

Κάτω τὸ κόμμα!
Ζήτω τὸ στόμα,
δὲ βάνω κόμμα,
οὔτε τελεία.
Ἐγὼ μ' ὁ Σταῦρος,
τοῦ λόγου φαῦρος
ποῦ πέφτω λαῦρος
στὴν ὁμιλία.

=

Μιλῶ, φωνάζω,
καυτηριάζω,
μέσα μου βράζω
γιὰ τὴν πατρίδα.
Ἐγὼ μ' ἡ γλῶσσα
ἡ ἐπιδρώσα,
ἐγὼ μ' ἡ ζῶσα
ἐφημερίδα.

=

Πά' νὰ ψωνίσω
μ' ἂν ἀρχινῶσω
νὰ συζητήσω
γιὰ τὸ Κορδόνι,
ζήτω τὸ στόμα·
φθάνει τὸ γιόμα
κι' ἐγὼ ἀκόμα
δὲ βρίσκω ψώνι.

=

Ὅπου νὰ πάω θὰ σταματήσω
ν' ἀκούσω νέα νὰ συζητήσω
καὶ νὰ χτυπήσω ἐκεῖα ποῦ πρέπει·
ἔχω τὸ « Ἄστυ » στὴ μιὰ μου τσέπη,
παντοπωλεῖο μέσα στὴν ἄλλη,
καφφέ, μανέστρα κι' ἓνα μπουκάλι.

=

Συρμούς καὶ μόδες ποτὲ δὲ θέλω·
οἰκονομιῶμαι μ' ὅ,τι βρεθῇ
τὸ καλοκαίρι φορῶ καπέλο,
καὶ τὸ χειμῶνα φορῶ ψαθί.

=

Ἐγὼ μ' ἡ γλῶσσα τῆς εὐκολίας,
ὁ σιδηρόδρομος τῆς ὁμιλίας
καὶ μ' ἄλλους λόγους καὶ δηλαδῇ,
εἴμ' ἡ γαλιάντρα ποῦ κελαίδει.

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ.

— x x x x —

Η ΓΛΥΚΟΠΑΤΑΤΑ

Ἡ γλυκοπατάτα εἶν' αὐτὴ π' ἀρέσει
σ' ὅσους ἀγαπᾶνε τὰ λεπτὰ φαγιά·
στὰ κομπὰ τραπέζια πάντα ἔχει θέσι
καὶ πολλὰ στολίζει φίνα μαγερειά·
Τῇ γλυκοπατάτα, ἡ μεγάλη κλύκα
τρώει γιὰ χαλβᾶ·
εἶναι μὲν πατάτα, ἀλλὰ ἔχει γλύκα,
γλύκα ποῦ τραβᾶ!

Φλάκ-Φλούκ.

ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ

Τὰ δλόχρυσα μαλλάκια σου, ξανθὸς τοῦ ἡλίου ἀχτῖδες,
δός' μου νὰ πλέξω ὕφασμα τὰ δάκρυα νὰ στεγνώνω·
δός' μου νὰ τῶχω φυλαχτό· δλόλαμπρες ἐλπίδες
νὰ φτερουξίγουν γύρω μου, καὶ στῆς καρδιάς τὸν πόνο
γλυκὸ νὰ χύνουν βάλαμο, τὰ μῦθά τους νὰ πίνω·
νᾶχω αὐτὰ θρησκεία μου· αὐτὰ νᾶν' ἡ ζωὴ μου,
αὐτὰ ἐλπίδα μου γλυκερά· μπροστὰ σ' αὐτὰ νὰ σβύνω
φιλωντάς τα γλυκὰ, γλυκὰ μὲ τὴ στεγνὴ προή μου.

Σεντισαφένδες,

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σω-
τῆρος ἐπιβλητικὸν μνημόσυνον χοροστατοῦντες τοῦ Σ. Ἐπι-
σκόπου, ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τῶν Ῥωμούνων δολοφονηθέντος σε-
πτοῦ ἱεράρχου καὶ σεμνοῦ τῆς πατρίδος στρατιώτου Φωτίου
τοῦ Μητροπολίτου Κερυτζᾶς.

— Κατάλληλον ἐπιμνημόσυνον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ κα-
θηγητὴς κ. Η. Νεόφυτος.

— Ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ συμπολίτης κ. Ἡράκλῆς Καβ-
θαδίας ἔμπορος ἐν Καρτοῦμ, ἐμνηστεύσατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
τὴν σεμνὴν κόρην τοῦ ἐπίσης συμπολίτου μας κ. Γερασίμου
Μακρῆ, Ἀθηναῖν. Εὐχόμεθα πάσαν εὐτυχίαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Καρτοῦμ ὁ πρὸ μηνὸς διατρίβων ἐν-
ταῦθα κ. Ὀδυσσεὺς Καβθαδίας, εἰς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων
ἐμπόρων καὶ γραμματεὺς τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς κοινότητος.

— Τὸ Γυμνάσιον ἔχει ἐφέτος καὶ μίαν μαθήτριά. Εἶναι ἡ
μικρὰ κόρη τοῦ συμπολίτου μας κ. Παναγῆ Μομφερράτου,
Αἰκατερίνη, ἡ ὁποία διεκρίθη πολὺ εἰς τὰς εξετάσεις τῆς. Τὴν
συγχαίρομεθα ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀκολουθήσουν
καὶ ἄλλαι τὸ παραδειγμά της.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Πυλαρινὸς ἐμνηστεύσατο
τὴν κυρίαν Ἑλένην Λορεντζάτου ἀδελφὴν τοῦ γυμνασιάρχου.
Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Παρακαλεῖται ὁ κ. δήμαρχος νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀγρο-
φυλακὴν καθ' ὅσον πλείστα ὅσα παράπονα ἀκούμεν ἀπὸ τοῦ
ἰδιοκτήτου.

— Ὁ πασίγνωστος Βελάρδος ἐπαλέκτης τὴν θέσιν του ὡς
τελειωσούλαξ. Συγχαίρομεθα τὸν κ. ὑπουργὸν ποῦ ἐξεπλήρω-
σε τὸ καθήκον του καὶ μίαν γενικὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ καὶ
διαπὶ νὰ τὸν μεταθέσῃ σχεδὸν πρὶν προσφάσῃ νὰ διορισθῇ·
Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ διορθώσῃ τὸ λαθὸς του καὶ δὲν θὰ μᾶς
ἀφήσῃ νὰ τὸν στερηθῶμεν.

— Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ φιλόκαλος ἔμπορος κ. Λαυ-
ρέντιος Βανδῶρος κομίσας ὅλα τὰ ὠραιώτερα καὶ τελευταῖου
συρροῦ εἶδη τοῦ καταστήματός του. Καπέλα γυναικεῖα ἐξο-
χα, ὡς ἐπίσης καὶ ἀνδρική.

— Παρακαλεῖται ὁ κ. Γεράσιμος Η. Βουτσινᾶς νὰ διέλθῃ
τοῦ γραφείου μας διὰ λίαν ἐνδιαφέρουσιν αὐτὸν ὑπόθεσιν.

Μὲ τὴν « Πύλαρο » τὴν κόρην
τὸ δικό μας τὸ παπόρι,
τῆς θαλάσσης τὸ πουλί,
πρέπει κάθε πατριώτης πῶχει αἰσθημα πολὺ,
τὸ ταξεῖδι του νὰ κάνῃ καὶ μαζύ της νὰ πετᾷ,
κι' ἂν ὑπάρχουν ἄλλα πλοῖα, οὔτε πρέπει νὰ ῥωτᾷ.
Μὲ τὴν Πύλαρο νὰ φεύγῃς ποῦνε γλήγορ καὶ ὠραία
ποῦνε χάρισμα οἱ ναῦλοι. Μιὰ δραχμὴ γιὰ τὸν Περέα
Μ' ἓνα φράγκο πᾶς πεσκέσι
καὶ μὲ δυό, δευτέρα θέση!

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΑΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΝΤΩΝΑΤΩ

Ὁ Στέφανος Ἀντωνᾶτος ἐργασθεὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη
εἰς τὰ μεγαλειέτερα Ἀλαντοποιεῖα τῶν Ἀθηνῶν, κα-
τήρτισε τέλειον Ἀθηναϊκὸν ἐργοστάσιον ἐν τῇ συνοι-
κίᾳ Ἀγίου Γεωργίου.

Κατασκευάζονται σαλτσιτσότα, λουκάνικα, χοιρο-
μέρια κ.τ.λ. γ ν ἡ σ ι ο » ἀπὸ χοιρινὸν κρέας πρωτί-
στης ποιότητος.

Αἱ τιμαὶ τοῦ συγκαταβατικώταται.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΘΗΤΕ !

Ἡ Ἑλληνικὴ ἠλεκτρικὴ ἐταιρία γνωστοποιεῖ, ὅτι
ἐνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἡ ἀξία
τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἡλαττώθη σημαντι-
κῶς. Καὶ ἵνα θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν πάντων τὸν
ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν παρέχει ΔΩΡΕΑΝ τὰς ἐξωτε-
ρικὰς ἐγκαταστάσεις, καὶ μεγάλας εὐκολίας εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν ἐγκαταστάσεων.

ΑΣΦΑΛΤΟΣ (Μπλάκ.) Παρὰ τῷ ἐργοστασίῳ τῆς
Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας πωλεῖται ἀσφαλτος (Μπλάκ.)
διὰ διαφόρους ἐπιχρίσεις. Χονδρικῶς πρὸς 8 λεπτά
ἢ λίτρα καὶ 10 λιανικῶς.

ΤΥΠΟΙΣ « ΔΕΟΝΤΟΣ » Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.